

[Lone Dybkjær]

der, i en erkendelse af, at der sker forandringer så mange steder i samfundet, at ingen vurderer samspillet mellem disse udviklinger, og det er netop dette samspil, som vi gerne ville vurdere. Om så 1 mill. kr. er for lidt, det kan da godt være. Vi har, som jeg sagde, gerne villet starte beskedent, netop for ikke at få noget grøftegraveri og nogen fastlåsning helt fra starten.

Til fru Margrete Auken skal jeg blot sige, at vi synes, det var rimeligt, at begge sider af erhvervslivet var med i akademiet – mere fordi de jo så kan tilføre en viden om, hvad der foregår i de andre organer – men at vi da i øvrigt selvfølgelig godt vil diskutere hele sammensætningen, hvis der er en – hvad skal jeg sige – positiv holdning til forslaget og til, at man arbejder videre med det.

Så skal jeg blot til retsforbundet til allersidst sige, at det er helt rigtigt opfattet – og jeg er glad for, at hr. Mølgaard sagde det – at der ikke er tale om nogen mistillid til forskerne. Forskerne har én form for opgave, og deres opgave er faktisk ikke at foretage samlede samfundsmæssige vurderinger. Det kan det godt være i nogle tilfælde, men når man sidder med en eller anden konkret teknisk udvikling, tror jeg, det vil være absurd at forlange af samme personer, at de også skal foretage samlede samfundsmæssige vurderinger. Det skal nødvendigvis foregå et andet sted, så jeg er helt enig i og glad for de betragtninger, der blev gjort om det fra hr. Mølgaards side.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal nøjes med nogle ganske enkelte betragtninger, fordi det for mig er det væsentlige, at denne debat pågår og fortsætter, mens jeg, som det vist er fremgået, ikke mener, at den konkrete udformning af en institutionalisering og dens placering er særlig velovervejet.

Jeg er i den heldige situation – og jeg beder hr. Dyremose lytte omhyggeligt efter, for det er ikke tit, det sker for mig – at jeg er overordentlig enig i dele af det, hr. Dyremose lod fremgå som sin holdning. Jeg vil godt sige det på en anden måde, hr. Dyremose, men det er nok den samme problemstilling. Jeg vil advare imod, at vi underkaster os en proportionsforvridning, når vi drøfter teknologi, sådan at vi helt og aldeles – og det er

ikke henvendt til nogen i denne sal ved denne lejlighed, men det er generelt om debatten – fortaber os i teknologiens skadevirkninger og glemmer dens nyttevirkninger.

Lad mig tage et eksempel. Vi har omhyggeligt i dag undgået begrebet teknologisk arbejdsløshed som begreb, men hvis man vil operere med det, er der ikke for mig nogen som helst tvivl om, at der er langt mere såkaldt teknologisk arbejdsløshed – der skyldes, at alt for mange mennesker i årenes løb er blevet ledige, fordi vi ikke var dygtige nok til at anvende teknologi hurtigt nok – end der er blevet ledige ved, at vi anvender teknologi.

Fru Margrete Auken og også fru Lone Dybkjær havde nogle betragtninger om deres nervøsitet for, om de, der kunne se teknologiens gode sider, også var i stand til at se lige så nøgternt på dens skadevirkninger dér, hvor de findes. Hvis fru Margrete Auken spekulerede specielt på teknologirådet, havde hun nogle betragtninger om en vis mistillid til medlemmer, der befandt sig i min regie. Jeg tror, at hvis hun taler med de enkelte teknologirådsmedlemmer, vil de meget have sig frabedt at være i industriministerens regie, hvad enten han hedder Erling Jensen, eller hvad han måtte have heddet eller komme til at hedde. Det er et overordentlig selvstændigt organ af en lang række personer med vidt forskellig baggrund og meget forskellige holdninger.

Fru Lone Dybkjær havde lidt den samme vurdering, og derfor er det vel værd at understrege, at i målsætningen for teknologirådet, når man taler om dets fremme af den teknologiske udvikling, har man udtrykkelig understreget – og jeg har ingen grund til at tro, at teknologirådet ved nogen lejlighed ikke har søgt at opfylde denne målsætning – at det, det skal foretage sig omkring denne udvikling, skal være til gavn for det danske samfund og dets erhverv. Og det er ingen tilfældighed – det ved jeg – at prioriteringen er anført: til gavn for det danske samfund og derefter for dets erhverv.

Må jeg have lov til afsluttende i denne omgang at sige, at jeg tror ikke, mange i denne sal er i tvivl om, at dette lands erhvervsliv overlever på evnen til nyttiggørelsen af teknologi. Det skal ikke få os til at glemme, at en for hastig anvendelse, en for dårligt planlagt anvendelse, en uhæmmet anvendelse af